

Indvielsen i soltemplet.

en meditation d. 14. april 2008

Et lille stykke inde i meditationen ser jeg tydeligt mit åbne guldhjerte. Det bærer i sin højre halvdel en dybrød meget stor rubin og i sin venstre halvdel, på purpur rød velour, en lille nøgen baby.

Guldtråden går fra babyens navle og snor sig med den rubinrøde tråd fra rubinen op i universet. Det er ikke noget over mit hoved (intet højere selv) det fortsætter direkte ud i universet og jeg ser, at hele universet er et stort rødt hjerte.

Den nye verden jeg kommer til er lige over hjertets kant og er solen selv. Tænker at nu brænder jeg mig i det skarpe sollys som jeg nu fortsætter ind i, men der er kun lunt og dejligt. Soltemplet rejser sig foran mig med en stor rund historisk gammel soltempel plade der, som en dør, åbner sig. Indenfor vrimler det med små fine lette engle og jeg går op af en frit hængende sol-guld trappe, der lyser med solens skarpe lys, den brænder ikke, men er fin og mild at gå på.

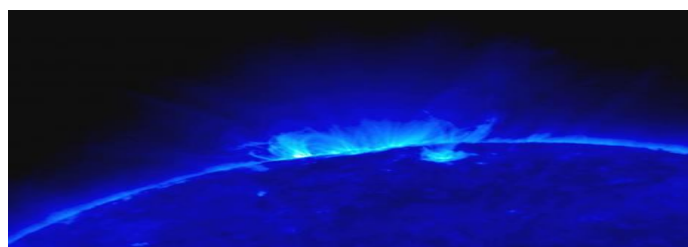

Det går nu op for mig at jeg er på vej til en indvielse, er her for første gang, er afventende. Har som menneske ikke den fornødne styrke til at komme videre op af trappen, da tager to herskende vagtengle af de store med styrke og store stærke vinger fat under hver sin arm. Sammen med dem har jeg styrken til at komme op og igennem til en verden, hvor der er og ikke er farver, hvor der er og ikke er substans, hvor der er og ikke er tyngdelov, hvor alt er og ikke er. Så jeg står frit ud i alt og intet, i evighedenslys.

De to vagtengle står ved mig og foran viser sig en meget stor visdomsengel, der sætter en laurbær Krans af guld på mit hovedet og slår korsets tegn på mit bryst.

Mærker at jeg skal vente til alt viser sig for mig i denne meditation. Mærker at jeg skal slippe kontrollen, at jeg ellers er meget kontrollerende i mine meditationer, da jeg altid er aktiv med at lede og spørge og finde muligheder. En forbavsende og overraskende iagttagelse. Giver slip og venter.

Den store visdomsengel viser vej et stykke i dette alt og intet så vi kommer lidt væk fra de andre og jeg kan frit lægge mig i den stilling jeg nyder, for universet former sig efter min krop.

Så jeg lægger mig frit i universet. Venter, giver slip og venter.

Visdomsenglen bringer en stentavle med de skrifttegn jeg før har mødt i meditationer, en hvid blomst og en guld fugl. Jeg spørger til kærligheden og englen stryger mig over hovedet, smiler, er utroligt kærlig og jeg mærker, at der er ingen grund til at spørge. Der er ingen grund til at ønske noget eller spørge om noget, alt bliver mig bragt sådan som det er og bliver.

Visdomsenglen døber mig. Jeg bliver døbt jomfru.

Vagtenglene følger mig på vej tilbage støttende under hver arm og jeg kommer stille ned. Bliver gennemstrømmet af lysviolet lys.

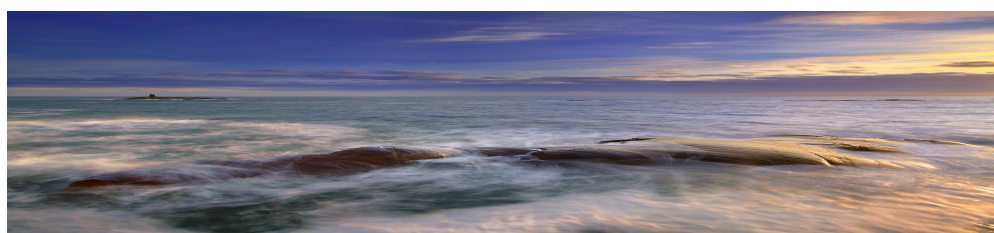
Meditationen er til Merete Gundersens meditations cd. Kærlighedens urkraft udgivet af Livskildens forlag.

Armedon Glory – evigheden lys
Et videnscenter v/Marianne Elisabeth Pedersen

www.armedon.com

mariannepedersen@armedon.com

Armedon©2008